

Η αγάπη είναι πλούτος.

Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος.

Ελεημοσύνη.

Η αγάπη και μόνο φωτίζει και ζεσταίνει την καρδιά. Και αγάπη είναι να δίνεις. Όχι να δίνεις αφού πάρεις, ούτε να δίνεις για να πάρεις. Αλλά να δίνεις χωρίς να περιμένεις τίποτε. Και χωρίς να φοβάσαι τι θα μείνει σε σένα, τι θα γίνεις εσύ. Γιατί μόνο η αγάπη είναι πλούτος. Πλούτος σε χαρά πρώτα. Όταν δίνεις με αγάπη, χαίρεσαι πρώτος εσύ. Αλλά πλούτος και σε υλικά αγαθά. Γιατί όταν εσύ βλέπεις σαν θεό τον φτωχό αδελφό σου και τον νοιάζεσαι, κάνει μετά στη δική σου ζωή κουμάντο ο Θεός. Είναι νόμος πνευματικός αυτό. Και υπόσχεση του Θεού (Λουκ. 12:31). Πού είναι λοιπόν η πίστη μας;

Γι' αυτό και ονομάζει σπόρο την αγάπη και την ευσπλαχνία ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Σπόρο που τον σπέρνεις και σου φέρνει σίγουρη και άφθονη σοδειά, και μάλιστα από το χέρι του Θεού. Και συμπληρώνει:

«Όταν κάνουμε ελεημοσύνη, ας μην προσέχουμε τι δαπάνη κάνουμε, αλλά τι έσοδα θα έχουμε. Ας δίνουμε προσοχή και στις μελλοντικές ελπίδες, αλλά και στο κέρδος της παρούσας ζωής. Γιατί η

ελεημοσύνη δεν μας δίνει μόνο τη Βασιλεία των Ουρανών, αλλά και την ασφάλεια και τον πλούτο στην παρούσα ζωή. Ποιος τα λέγει αυτά; Ο ίδιος ο Κύριος που τα δίνει. Γιατί, λέγει, όποιος έδωσε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς, θα πάρει εκατό φορές περισσότερα στη ζωή αυτή και θα κληρονομήσει και την αιώνια ζωή (Ματθ. 19:29). Βλέπεις πως οι αμοιβές και στη μία ζωή και στην άλλη ζωή δίνονται πολύ πλούσιες;

» Ας μη νομίζουμε λοιπόν ότι ελαττώνεται η περιουσία μας, όταν δίνουμε ελεημοσύνη. Δεν ελαττώνεται, αλλά αυξάνεται. Δεν ξοδεύεται, αλλά περισσεύει. Είναι ένα είδος εμπορίας και σποράς αυτό που γίνεται. Ή καλύτερα, είναι επικερδέστερο και ασφαλέστερο και από αυτά τα δύο. Γιατί η εμπορία εξαρτάται από τους ανέμους και τα κύματα της θάλασσας και από ναυάγια πολλά, και η σπορά επίσης από ξηρασίες και πλημμύρες και από καιρικές ανωμαλίες. Τα χρήματα όμως που κατατίθενται στο χέρι του Χριστού είναι πάνω από κάθε επιβουλή. Εκείνα που δόθηκαν κάποτε στον Χριστό, κανείς δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι του, αλλά παραμένουν εκεί και μας εξασφαλίζουν πολύ και ανέκφραστο τον καρπό και φέρνουν πλούσιο τον θερισμό στον κατάλληλο καιρό. “Εκείνος που σπέρνει με τσιγκουνιά”, λέγει, “θα θερίσει και με τσιγκουνιά, ενώ εκείνος που σπέρνει με αφθονία, θα θερίσει και με αφθονία” (Β΄ Κορ. 9:6)».

«Αντιύλη» – Ι. Ν. Αγ. Βασιλείου, 481 00 Πρέβεζα.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>